

Ліки зміцнюють тіло, а книга - душу

Біблія

№ 1 (52)
2019
(січень)

ТЕРАПЕВТ

Видається з 1 жовтня 2014 року

*Бюлетень Наукової бібліотеки
Харківського національного медичного університету*

НОВА РУБРИКА

Харків медичний

С. 3

Зміст

Харків медичний

Владислав Андрійович Франковський

С. Кравченко, Л. Скрипченко.....С. 3

Фотопогляд

Крокуючи новорічним містом

О. Постольна.....С. 4

Натхнення

Жизнь Санты. Эпизод шестой. Новогодний

Л. Малыхина.....С. 5

Аскорбінка для душі

Проза нашого часу

О. Изотова, Д. Івашова.....С. 6

Хроніка подій

Бібліотечні уроки

Вітаємо колег з перемогою

Нарада редколегії «Бібліотерапевта»

Редакція.....С. 7

Інноваційні технології у вищій медичній освіті

О. Красюкова.....С. 8

«Work-shop «Харків Медичний»

Літературний літопис дат, які лунають крізь віки.....

Редакція.....С. 8-9

Ще раз поговоримо про книгу і бібліотеки...

Р. Вороніна.....С. 10

Неперевершений майстер прози

В. Серпухова.....С. 11

Анонси подій,

Вітання з днем народження

.....С. 12

Харків медичний

Світлана Кравченко

Лариса Скрипченко

Владислав Андрійович Франковський

Харків'яни з великою повагою ставляться до досягнень своїх видатних земляків-медиків, що знайшло своє відображення в міській топоніміці. Ціла низка вулиць Харкова носить імена лікарів, вчених-медиків, які були не просто першопрохідцями в багатьох напрямках медицини, а й просвітителями, гуманістами, людьми, яких відрізняли глибокий патріотизм та високі моральні якості. Один з найвидатніших випускників-медиків Імператорського Харківського університету польського походження — **Владислав Андрійович Франковський**.

В Московському районі між річкою Харків і Московським проспектом розташована вулиця Франківська, яка носить ім'я відомого лікаря, філантропа, громадського діяча, почесного громадянина міста та була названа за його життя у 1894 р.

Владислав Андрійович Франковський (1819-1895) народився в Мінській губернії у дворянській родині. Ще студентом медичного факультету Імператорського Харківського університету він почав вести медичну практику серед незаможного населення, яке у ті часи здебільш не мало доступу до медичної допомоги. За свою 55-річну практику Франковський прийняв у своєму кабінеті 200 тис. пацієнтів, не рахуючи візитів додому. У місті майже не було будинку, у якому Франковський не побував би як лікар. До відкриття лікарні Медичного товариства

у Харкові амбулаторія Владислава Франковського була єдиним місцем, де охоче приймали представників нижчих верств населення, і куди громадяни йшли з великою довірою. Через перевантаженість роботою, Владислав Андрійович рідко виїжджав в провінцію, але надавав допомогу селянам, безкоштовно забезпечуючи їх ліками. У 1861 р. Владислав Франковський став одним із засновників Харківського Медичного Товариства (ХМТ) та його почесним членом з 1886 р.

Під час Кримської війни (1854-1855) В.А. Франковський безкоштовно працював у військових шпиталях Харкова і забезпечував хворих необхідними ліками за власні кошти. Лікар Франковський брав активну участь у громадському житті міста: ініціював у 1878 р. створення першої у Харкові дитячої лікарні на 20 ліжок та став її опікуном, був членом міської Думи, членом міської санітарної ради і понад 40 років працював у Харківському благодійному товаристві [1]. У 1867 р. указом «Урядового Сенату» В.А. Франковський був призначений мировим суддею Харківського судового округу і обов'язки ці сумлінно виконував майже двадцять років. За великі заслуги Франковського у 1892 р. було обрано почесним громадянином Харкова (до 1917 р. такого звання були удостоєні тільки 10 осіб). Відомий історик і етнограф Микола Федорович Сумцов не раз у своїх роботах згадує

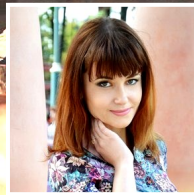
Владислав Андрійович Франковський
(1819-1895)

Франковського, вказуючи, що останній «не признавал различия званій, сословий, положений и состояний; равно гуманно, самоотверженно и бескорыстно относился ко всем нуждавшимся в его помощи и мудром совете, все равно, был ли это беднейший из страждущих или самый младший из врачей-товарищей» [2].

У Харкові встановлено меморіальну дошку Владиславу Андрійовичу Франковському, відомому лікарю і Почесному громадянину міста, відкриття якої відбулося 16 травня 2018 р., біля будівлі Харківського наукового медичного товариства (вул. Максиміліанівська, 11).

Використані джерела:

- 1.Робак І. Ю. Франковський Владислав Андрійович // Харківщина : енциклопедичний словник / ред. рада: С. І. Чернов, В. С. Бакіров, М. І. Титов [та ін.]; редкол.: С. І. Посохов [та ін.]; Харківська облрада, Харківська облдержадміністрація. Харків : Золоті сторінки, 2015. С. 385–386.
- 2.Сумцов Н. Ф. Новая страница из истории Харьковского университета (по архивным документам и личным воспоминаниям) [Интернет]. Харків : Б.и., 1906. 12 стб. Южный край, 1906, № 8674. Доступно на <http://ekhnuir.univer.kharkov.ua/bitstream/123456789/2220/2/1906.pdf>

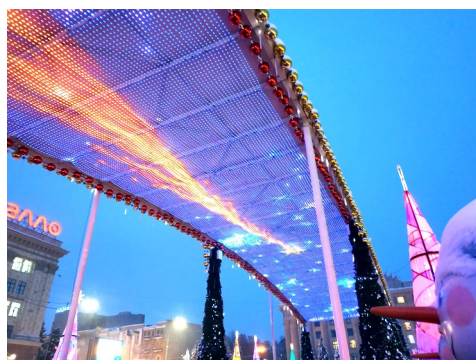
Олександра Постољна

Крокуючи новорічним містом...

Свята, наші любі читачі, хоча й пройшли, але ми пропонуємо вам згадати їх і вирушити на невеличку пішохідну екскурсію святковим Харковом. Прокладемо маршрут через центр нашого міста.

Перша наша зупинка на Майдані Свободи, де між маленьких засніжених будиночків стоїть красуня-ялинка. Неподалік від неї — казкові вартові — сніговики, пропонують усім бажаним помилуватися зірковим небом. Заворожуюче явище!

Підходячи ближче до Саду ім. Т.Г. Шевченка, помічаємо між сяючих дерев веселих сніговичків, які грають у сніжки та закликають приєднатися до них. Ох, ці веселі новорічні сніжні забави! У них є один маленький, але досить важливий секрет — вони дарують дорослим мить дитинства.

Далі дорога веде нас до фонтану «Дзеркальний струмінь», біля якого присів перепочити пухнастий ведмедик. Він непомітно на-

тискає на перемикач, змінюючи музичний супровід, та виграє при цьому різнокольоровими гірляндами. Ведмедик ніби подає нам знак, щоб ми озирнулися навколо. І дехто з нашої екскурсійної групи помічає, що до Харківського національного театру опери та балету прибули відомі артисти. Біля дверей театру нас зустрічає Лускунчик та пропонує стати глядачами вистави за його участі. Це просто неймовірні емоції та відчуття!

Потім ми рушаємо вниз по вулиці Сумській, яка освітлює небо кольоровими вогниками, та зупиняємося біля Майдану Конституції. Тут ми помічаємо санчата, на яких прибув Святий Миколай. Він запрошує нас до себе на гостини. І ми ніби знову поринаємо в дитинство, щоб написати листа Святому Миколаю з побажаннями здоров'я, щастя, добробуту та успіхів усім своїм рідним та близьким.

Ось і дійшла кінця наша невеличка святкова екскурсія. І в новому році ми побажаємо усім нових звершень та перемог, оптимізму та наснаги, міцного здоров'я та родинного затишку.

Лариса Малыгина

Жизнь Санты. Эпизод шестой. Новогодний

Это первая наша встреча в Новом году после череды праздничных мероприятий и впечатлений. У каждого своя версия и впечатления о празднике. А моя история встречи Нового 2019 года начиналась так.

Находясь дома в гордом одиночестве, невольно прислушиваешься ко всем доносящимся звукам. И как тоскливо и скучно, если вокруг полная тишина! Другое дело, когда после обеда из школы возвращается соседский ребенок. Жизнь сразу становится веселой и красочной. Под звук каждого нового грохота и дрожания стен я с восторгом начинаю носиться как угорелая и лаять. Вот только не могу понять, почему в подъезде девочку называют «Марточка — свинцовые ботиночки», ведь обувь у нее обычная и сама она довольно симпатичная.

Поразмыслив на досуге, сделала вывод, что и для соседей тишина с утра может быть угнетающим фактором. Чтобы как-то отвлечь их от серых повседневных будней, решила взять функцию утренних развлечений на себя.

Так как я сама себе режиссер, решила совместить развлекательную программу с подготовкой новогоднего сюрприза своей хозяйке. Ведь я знала, что она подготовила мне под елочку симпатичную лежанку, которую обещала подарить еще в прошлом году. Мне очень не хотелось оставаться в долгу, и я решила тоже поздравить Ларису.

Тщательно проанализировав все просмотренные по телевизору

шоу с участием животных и здраво соизмеряя свои возможности, я составила себе график выступления. В обязательную программу вошли гимнастические трюки с подбрасыванием теннисного мяча и подхват его на лету. Правда, мячик оказался неудобным и не давался в зубы, зато я поняла, что сила его подбрасывания вверх влияет на акустику звука и усиливает эхо от его падения. Поэтому удвоила свою энергию для более мощного броска. «В любом случае, мне это может пригодиться летом для игры в пляжный волейбол», — подумала я.

А в произвольной программе я решила покружиться, изображая падающую снежинку, и попрыгать как зайчик. Двигаясь семимильными прыжками к своей цели, к встрече Нового года я была готова на все 100%.

В новогодний вечер я совсем не волновалась. Еще раньше Лариса приняла решение встречать Новый год с семьей своей подружки Олечки. Мое присутствие, как полноправного члена семьи, сомнению не подвергалось. Поначалу Лариса взяла меня с собой, познакомила с гостями, показала украшенную елочку. Я даже успела оценить празднично накрытый стол и кое-что присмотреть для перекуса. Но надежды мои не оправдались — в целях моей безопасности, чтобы случайно не наступить на меня и не травмировать, решили вернуть меня домой. Поначалу я очень расстроилась и на всех обиделась, но потом даже обрадовалась полному отсутствию контроля.

Новый год я встречала под непрерывные звуки салюта и фейерверков. Наедине сама с собой я оторвалась по полной программе! За окном шум, гам, звучит музыка, а я под эту какофонию ношусь как заведенная, исполняя свое новогоднее представление. Даже в отсутствие благодарного зрителя и ценителей настоящего искусства я получила массу удовольствия.

Как водится, на следующий день соседи бурно обсуждали проводы старого и встречу Нового года, а некоторые интересовались — в какой это из квартир периодически носится «резвый конь». Лариса не лукавила, когда выражала сочувствие соседям снизу. Ей и вправду было невдомек, кто же это мог быть. А я была горда собой! Это как же мне надо было войти в роль и постараться, чтобы с весом в 2,5 кг создать иллюзию пусть не коня, но хоть маленькой карликовой пони. А пони тоже кони!

Пусть на этот раз некому было оценить мое выступление, но впереди еще столько много праздничных дней. А я легка на подъем и всегда готова к преодолению новых вершин. Желаю и вам добиться поставленной цели. До новых встреч!

АСКОРБІНКА ДЛЯ ДУШІ

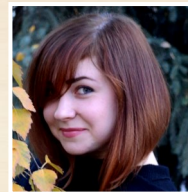
– З чим любите пити каву? З цукром, молоком, корицею?

– Ми надаємо перевагу книзі!

Усі книжки, представлені в рубриці, ви завжди зможете прочитати, взявши їх в нашій бібліотеці на абонементі художньої літератури.

Ольга Ізотова

Дар'я Івашова

Проза нашого часу

Зміни у суспільстві, вплив високих технологій на особистість, трансформація світогляду та переорієнтація цінностей — все це знаходить відображення в сучасній літературі, яка найбільш виразно ілюструє нинішні реалії. Близька й зрозуміла кожному — в цьому головна особливість прози нашого часу. Переконайтеся в цьому особисто...

Міхал Гворецький «Троль»

Гворецький М. Троль : роман / М. Гворецький ; пер. зі словац. Г. Малик. — Київ : Знання, 2018. — 159 с.

Автор — словацький письменник, доктор психологічних наук. Свою антиутопію він задумував як фантастичний роман про майбутнє: прийдешні покоління мають знати, як діє і впливає пропаганда та маніпуляції, навчитися відрізняти правду від брехні, про світ, який міг би існувати, якби до влади прийшли ті, хто породив і виплевав цілі фабрики тролів. Моторошна подорож двох молодих людей від комп'ютера до світу галюцинацій, наповненого ненавистю та шаленістю, тримає читача в напрузі до останньої сторінки, відкриває всю «кухню» сучасного троллінгу, його загрози та роль у гібридних війнах.

Ігор Зарудко

«Якщо твій янгол Йосипівна»

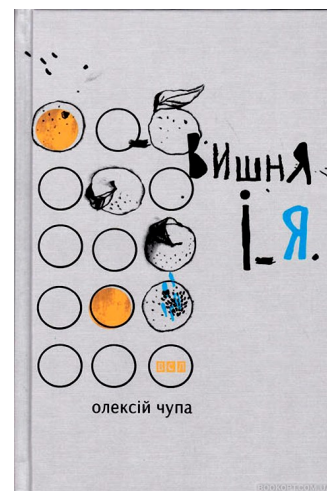
Зарудко І. Якщо твій янгол Йосипівна / І. Зарудко. — Брустурів : Дискурс, 2015. — 216 с.

Складно назвати Ігоря Зарудко дебютантом — за його плечима вже чимало публікацій, серед яких і роман «Якщо твій янгол Йосипівна» — розповідь про місто, героїв та карколомні події, які лише з ними могли статися. Тітонька за прилавком при-мружить очі, питаючи: «Що трапилося, парубоче?»; вислухає історію, хоч ви й плутатимете імена; доливатиме кави, щоб Ваша супутниця не заснула... Йосипівна пильнуватиме, щоб розповідь не закінчилася. Так буває в книгах: несамовито швидко перегортаєш останню сторінку і то розумієш, хочеться повернутися, читати далі, щоб історія не закінчувалася.

Олексій Чупа «Вишня і Я»

Чупа О. Вишня і Я : повість / О. Чупа. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2016. — 127 с.

«Вишня і Я» — про дітей і дорослих, відданість і страх, літо і дощ, Велетня і вишневу кісточку, помаранчі і метеликів... Ярчик і не підозрює, що найважливішою людиною у його житті стане маленька дівчинка, яку випадково зустрів у крамниці, оте маля, якому все цікаво, яке досліджує все навкруг, яке так щиро і беззаперечно вірить у чудо... вони повністю змінюють життя одне одного. Як важливо лишити у собі дитину! Олексію Чупі якимось дивним чином вдається лишати у читача відчуття затишку і тихого щастя... Треба лише перегорнути останню сторінку книги і посміхнутись!

Хроніка подій

БІБЛІОТЕЧНІ УРОКИ

3-4 січня в стінах НБ ХНМУ пройшли бібліотечні уроки для першокурсників. Знайомили з бібліотекою майбутніх стоматологів і педіатрів. Директор Наукової бібліотеки Ірина Киричок та її заступники Тетяна Павленко й Оксана

Красюкова презентували можливості бібліотеки у навчанні, науковій діяльності та організації дозвілля. Ресурси та можливості бібліотеки зацікавили студентів: задавали питання щодо пошуку в електронному каталозі, особли-

востей користування Репозиторієм ХНМУ та інше. А після презентації благодійного проекту «Світ у дитячих долоньках» з'явилися бажаючі стати волонтерами проекту.

ВІТАЄМО КОЛЕГ З ПЕРЕМОГОЮ!

Співробітники Наукової бібліотеки примножують відзнаки! За результатами конкурсу «Бібліотекар року — 2018» Харківського зонального методичного об'єднання бібліотек ЗВО III-IV р.а. наші колеги заступник директора з ІТ Тетяна Павленко, учений секретар Наталя Гаєва і завідувача сектором електронної інформації Оксана Пугачова перемогли у номінації «За організацію та проведення Інтернет-конференції».

Інтернет-конференція «Бібліотеки і суспільство: рух у часі та просторі» проводиться нашою бібліотекою вже втретє — це 103 роботи, понад 14 тис. переглядів та 803 коментаря! Нагорода відзначила велику копітку роботу наших колег з організації й проведення фахового заходу у сучасному форматі.

Щиро вітаємо переможців і бажаємо наснаги й подальших успіхів на бібліотечній ниві!

НАРАДА РЕДКОЛЕГІЇ «БІБЛІОТЕРАПЕВТА»

11 січня 2019 р. редколегія бюлетеню «Бібліотерапевт» провела розширену нараду з відповідальними від відділів за наповнення «редакційного портфелю». Обговорювали проблемні питання, планували наповнення постійних рубрик бюлетеню контентом, створення нових рубрик тощо. Напрацювали план подальших дій — втілюватимемо у дісність!

Редакція

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ОСВІТІ

Щороку в Харківському національному медичному університеті проходить навчально-методична конференція, мета якої — розповсюдження досягнень й передового досвіду в організації освітнього процесу, окреслення проблемних питань і шляхів їх вирішення.

30 січня 2019 року відбулася вже 52-га НМК, тема якої «Впровадження інноваційних технологій організації навчального процесу у ХНМУ — провідний шлях підвищення якості вищої медичної освіти» — присвячена 215-й річниці ХНМУ.

Розпочав конференцію вітальним словом перший проректор з науково-педагогічної роботи проф. Валерій Капустник, де зазначив, що важливими умовами якісних змін в навчальному процесі є поєднання набутого досвіду та вивчення і провадження сучасних, інноваційних досягнень.

На конференції пролунало 7 доповідей, одна з яких підготовлена за участі Наукової бібліотеки — «USMLE як інноваційний інструмент оцінки знань студентів-іноземців у ХНМУ» (<http://repo.knmu.edu.ua/handle/123456789/22441>). В них розкривалися питання стосовно впровадження інноваційних методів та форм в організацію навчального процесу студентів, лікарів-інтернів, слухачів курсу тощо. Обговорювались питання: впровадження електронного навчання — eLearning як однієї з сучасних форм медичної освіти; організація самостійної роботи студентів, зокрема, створення Syllabus — плану, навчальної програми з кожної дисципліни чи курсу; застосування в навчальній програмі інструментів оцінки знань студентів — тестів USMLE, OSCE та використання різноманітних платформ для інтернет-навчання та ін.

В ході конференції учасники представили не тільки сучасний теоретичний досвід, а й поділилися практичними напрацюванням, які використовують кафедральні колективи у навчальному процесі. Загалом підготовлено майже 70 робіт, з якими можна ознайомитись в Репозитарії ХНМУ (<http://repo.knmu.edu.ua/handle/123456789/22440>).

Висновками конференції стало те, що запорукою якісної організації освітнього процесу є поєднання здобутого досвіду з впровадженням та вивченням інноваційних досягнень.

Оксана Красюкова

«WORK-SHOP «ХАРКІВ МЕДИЧНИЙ»

31 січня 2019 року в ХНМУ відбувся незвичний захід — Work-shop «Харків Медичний», організатори — Міський туристичний інформаційний центр КП «ЦРМС» та Наукова бібліотека ХНМУ за підтримки Музею історії та Музею анатомії людини університету. Світлана Рязанова, керівник центру, зазначила, що метою слугувало знайомство харківських гідів з історією та розвитком медицини й медичної науки у Харкові, видатними особистостями на теренах медицини та їх іменами на мапі міста — те, що сьогодні цікавить харків'ян і гостей під час екскурсій.

З початку — Музею історії ХНМУ і перегляд інтерв'ю його директора Жаннети Перцевої у програмі «Діалоги» про видатні імена Харківської медицини, далі — екскурсія музеєм, його хранителька Олена Семененко розповіла про становлення ХНМУ від його витоків до сьогодення.

Власне Work-shop розпочався на базі Наукової бібліотеки. Привітав учасників проф. Іван Летік, проректор з науково-педагогічної роботи, звернувши увагу на багаті видатними іменами та високими досягненнями історію й сьогодення вишу. До уваги присутніх були цікаві доповіді: **увічнення імен видатних учених-медиків у топонімах Харкова** від Лариси Скрипченко **та оглядова фото-екскурсія його медичними пам'ятками** від Бориса Рогожина, **презентації Книги-календаря на 2019 рік «Видатні земляки — представники наукових медичних шкіл Харкова»** від Людмили Рубаненко **та кабінету-музею М.С. Бокаріуса** від Наталії Філіпенко, **медичні нариси з архівів газети «Утро»** Миколи Шемета **та презентація Центру медичного краєзнавства ХНМУ** від Вадима Ільїна.

На завершення — екскурсія до Музею анатомії людини. Асистент однойменної кафедри Михайло Лютенко ознайомив з історією створення музею та його експонатами, деякі з них — унікальні, згадував відомих професорів та викладачів, унікальні методи розтинів та багато цікавого.

Перший досвід проведення воркшопу був вдалим і надзвичайно цікавим, тож ми й надалі плануємо продовжувати проведення таких івентів!

ЛІТЕРАТУРНИЙ ЛІТОПИС ДАТ, ЯКІ ЛУНАЮТЬ КРІЗЬ ВІКИ...

Важливо пам'ятати... Чому? Щоб уникнути помилок чи збагнути біль втрати, бо вона не вщухає десятиліттями? Я все ж таки схиляюсь до того, що цей біль неможливо приглушити, він шепоче до нас крізь роки! Цього місяця в Україні було декілька дат, які, на нашу думку, повинен пам'ятати кожен! Химерні сторінки історії, події, що згасили мільйони життів! Тих, кого любили і чекали, тих, хто стояв на сторожі української єдності і державності!

Так історично склалось, що українці довго виборювали право називатись єдиною і незалежною державою, під одним соборним небом. Звична річ, це не могло привернути увагу письменників, які небайдужі в своїй творчості до історичної ідентичності. Автор низки саме історичних романів Р. Іваничук звертається до того періоду, коли було ліквідовано гетьманство та знищено опору захисту українських земель — Запорізьку Січ. Через персонажа-філософа роману «Журавлиний крик» Павла Любимського автор ілюструє емоційне забарвлення цієї доби — зрада і відданість, кохання, втрата, ненависть... А про вже сучасні події на Сході країни за останні 5 років розкрито на сторінках збірки з 29-ти історій. «Голос війни. Історії ветеранів» більше нагадує занотований доку-

ментальний фільм, де без посередників, обмежень і фільтрів людина розповідає про свої переживання, прагнення, а подекуди й втрати.

Голокост — це злочин, направлений на винищення єврейського народу, який навіть зараз викликає відчуття розпачу при одній тільки згадці. Для нас, харків'ян, процес нацистського терору проти євреїв пов'язаний з подіями біля буд. містечка Тракторного заводу. Там, у грудні 1941-го року, всього за три тижні, було згублено десять тисяч життів тільки тому, що не відповідали уявленню «нового режиму» про національний склад населення! Повно розкриє ці жахіття «Книга пам'яті Дрогобицького Яру» і містить документальні підтвердження цих дійств, перелік сімей та їх адреси, які потрапили до кривавих списків нацистів, певно, найемоційніший матеріал — спогади і нариси очевидців тих подій у розділі «Між життям і смертю». На цих сторінках розказано більше 60-ти історій про близьких і рідних, які не змогли врятуватись від нацистського геноциду. Розділ «Людське братерство» не менш важливий до уваги читачів, бо розповідає реальні історії про порятунок представників єврейського народу жителями Харкова, які намагались боротись за кожне невинне життя. Це видан-

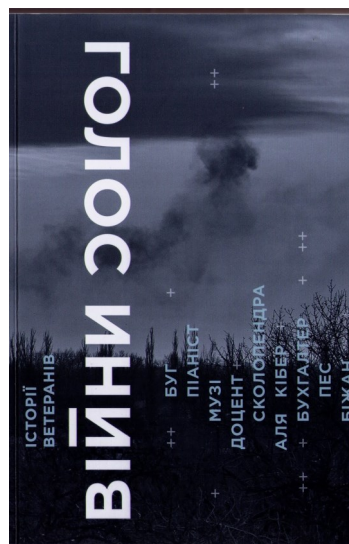

ня — шана всім причетним до пекучого болю втрат у криваві роки.

Відвага молодого групи студентів, більше відома у своєму подвигу у бою під Крутами, є приводом туги і гордості. Майже в кожному сучасному підручнику з історії України знайдеться декілька сторінок про цей відчайдушний вчинок групи молодиків, яка обороняла свою рідну землю ціною власного життя. Не дивно, що наш сучасник, режисер і письменник-історіограф К. Тур-Коновалов, обрав саме цей бій для вшанування української відваги у творі! Взимку цього року на книжкових полицях з'явилась книга «Крути 1918» під його авторством, а за місяць анонсовано масштабну екранізацію роману — показ мужності, кохання і свободи, основаних на реальних подіях!

Пам'ятаємо про нашу історію, яка хоча і відлунає болем в серцях донині, але вчить не падати духом і боротись за віру та правду!

Редакція

ЩЕ РАЗ ПОГОВОРИМО ПРО КНИГУ І БІБЛІОТЕКИ...

Головна читальна зала ХДНБ ім. В.Г. Короленка бачила багато подій та відомих людей... Тут відбувались бали, творчі зустрічі, можливо, збори тих, хто вирішував нашу долю в певні періоди... Але особисто для мене, як для людини, що не уявляє свого життя без книги вже з 13-річного віку, ну й звичайно, як для бібліотекаря за фахом, ця зала тепер асоціюється зі стартом великого проекту, організаторами якого стали українські письменники сучасності.

За ініціативи Благодійного фонду Сергія Жадана 16 січня стартував проект «Схід читає», який має на меті популяризувати читання та підвищити престиж бібліотек як соціальної інституції, джерела розвитку та передачі досвіду наступним поколінням. До проекту долучились представники сучасного літературного процесу І. Андрусяк, А. Курков, Є. Положій, а також організації, які вносять великий вклад у розвиток вітчизняної книжкової справи — Інститут української книги, Благодійний фонд «Відродження» та видавництво «Фоліо» в особі його директора Олександра Красовицького. За словами основного модератора цього проекту С. Жадана, він був створений на знак дружби письменника та декількох міських бібліотек Луганщини. Також Сергій Вікторович зазначив, що на власні очі бачив бібліотеки у рідному Старобільську, які потрапили під артобстріли та наразі потребують допомоги для відновлення їх у якості центрів культури і дозвілля.

Організатори проекту «Схід читає» (за ініціативою Сергія Жадана)

Зважаючи на тенденцію збільшення попиту серед читачів саме на сучасну українську книгу в усіх сенсах, команда небайдужих громадських діячів згодилась допомогти бібліотекам, відповівши на їх прямі запити! У програмі проекту учасники мають плани відвідати більше 10 бібліотек Сходу та надати у їх фонди примірники сучасних прозових, поетичних та суспільно-історичних видань.

Незважаючи на серйозність задуму, прес-конференція пройшла у неформальній атмосфері. Письменники змістовно відповідали на всі поставлені запитання, а інколи «приправляли» їх цікавими особистими історіями, бо вже не вперше їдуть на Схід як волонтери. На питання однієї з журналісток до С. Жадана: «Як Вам можна допомогти для реалізації цього проекту?», він відповів тільки одне: «Частіше приходьте до бібліотек!». Чесно кажучи, мене така відповідь дуже вразила, бо це підтвердження того, що наш фах і діяльність необхідні, бо ми робимо спільну справу разом з письменниками — створюємо комфортні умови для читання кожному нашому відвідувачу!

Доповненням до літературного вечора (все ж таки ми були в бібліотеці!) стали: книжкова виставка творів присутніх митців сучасного літературного слова, яка викликала не аби який ажіотаж — в одному місці стільки літературних «смаколиків», не пройдеш просто

так осторонь!; і інсталяція «Читаріус» — уособила все це дійство: книгу, бібліотеку, кмітливість, неординарність!

Більшість присутніх все ж таки прийшли більше дізнатись про сам проект, але були й ті, хто хотів послухати твори авторів, уривки яких зачитують для широкого загалу самі письменники! Так, Сергій Жадан обрав римовані словастріли про події, які є для нього найбільш болючими та відповідають темі проекту — нелегка доля військових і мирних жителів на Сході України; Іван Андрусяк декламував дитячі вірші з останньої збірки «Лякація», сповнені позитивом і сатирою до нашого буття; Андрій Курков вдався до символізму, обравши уривок з свого останнього роману «Мертві бджоли»; а Євген Положій вразив усіх: мало того, що став декламувати свої вірші замість прози, та й ще показав свій талант до перевтілення та персоніфікації, зачитавши про мишей, які впевнено крокують до власного Раю...

Ця симфонія голосів української сучасної літератури приголомшила, не залишила байдужим кожного з присутніх! Тож залишаємось на позитиві, дивимось реально на ситуацію в країні та робимо свій особистий вклад до відродження статусу бібліотек в якості культурно-дозвілєвого центрів для усіх бажаючих!

Читаймо більше!

Регіна Вороніна

НЕПЕРЕВЕРШЕНИЙ МАЙСТЕР ПРОЗИ

А ви знали, що видатний англійський письменник Вільям Сомерсет Моєм (1874-1965) — один з найуспішніших прозаїків 20 століття, до 10 років говорив тільки французькою? Англійською оволодів лише після того, як осиротів (батько працював юристом у британського посла у Франції) і був відсланий до родичів у англійське місто Вітстейбл. А ще був лікарем за фахом, знали?

Вивчав літературу і філософію в Гейдельберзькому університеті, а медицину — у Лондоні. Працював аналітиком британської розвідки... На початку медичної кар'єри у С. Моєма відкрився неабиякий літературний талант. Численні подорожі до різних куточків світу збагатили кругозір письменника щодо різноманітності людських характерів та вчинків. Треба відмітити, що людською природою він цікавився протягом усього свого життя, за словами Моєма: «Робота лікарем навчила мене всьому, що я знаю про людину». Акцент на внутрішній світ людини, її взаємини з оточуючими, неочікувані конфліктні ситуації: усе це відрізняє творчість письменника від творів його не менш талановитих сучасників.

Літературний спадок С. Моєма нараховує 78 творів різних жанрів: 21 роман («Тягар пристрастей людських», «Ліза із Ламбета», «Різдвяні канікули», «Театр», «Місяць і гріш» та інші.), п'єси,

чимала кількість оповідань, есе. Твори зі збірки оповідань «Дош» є вершиною майстерності і професіоналізму автора в жанрі психологічного оповідання («Жигало і Жигалета», «На околиці імперії», «Записка» та ін.) Багато творів автора екранізовано.

За заслуги в літературі і мистецтві Вільям Сомерсет Моєм нагороджений Орденом Кавалерів Пошани.

Цього року світ відзначає 145 річницю від дня народження Сомерсета Моєма. Завітайте до абонементу художньої літератури та оберіть книгу до смаку. Чекаємо на Вас.

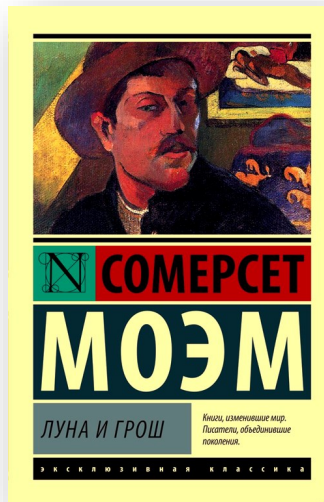
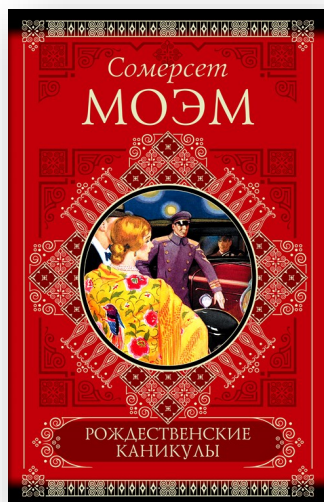
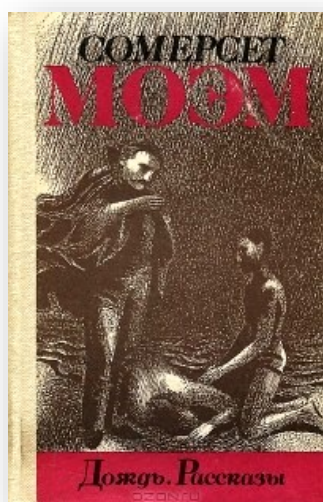
Валентина Серпухова

Вільям Сомерсет Моєм
(1874-1965)

Екранізація «Різдвяні канікули» (1944)

ЗАПРОШУЄМО ОЗНАЙОМИТИСЬ З ВИСТАВКАМИ:

«Заради майбутнього покоління»

(до Дня вшанування подвигу учасників Революції Гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні) – з **20 лютого**

(Місце експозиції: Читальна зала гуманітарної підготовки та самостійної роботи Наукової бібліотеки (проспект Науки 4, корпус Б)

«Цукровий діабет: нові можливості лікування» – січень-березень 2019

«До 100 річчя з дня народження Малої Любові Трохимівни»

(«До ювілеїв видатних вчених ХНМУ») – **2019**

Місце експозиції: Читальна зала Наукової бібліотеки
(проспект Науки 4, корпус Б)

*Вітаємо співробітників бібліотеки
З ювілеєм та днем народження
у січні!*

Волошину Валентину!

*Агат'єву Віру!
Козачок Оксану!
Кузнецову Лідію!
Неговелову Оксану!
Попову Людмилу!*

Контакти:

м. Харків,
пр. Науки, 4
тел. (057)7077209
моб. (097)9937789
e-mail: biblio-t@ukr.net

Редакційна колегія:

Киричок І.В. (гол. ред.)
Русанова О.А. (відп. ред.)
Кустова К.М.
Гаєва Н.Д.
Вороніна Р.В.

